

**Досъдебното производство се прекратява по чл. 243, ал. 1, т. 2 от
НПК (недоказаност на обвинението), само ако е повдигнато
обвинение срещу конкретно лице
(няколко примера)**

Този материал е съставен по повод постановлението на пр. Маркович от 24.07.2015, с което тя прекрати на горното основание едно досъдебно производство, водено срещу неизвестен извършител, без да повдигне обвинение срещу никого. Съдебният контрол не забеляза противоречивото и неясно основание за прекратяване, но все пак върна ДП-то за доразследване с тежките думи: "Постановлението на РП-гр. Плевен изцяло пренебрегва тези факти, които съдът намира за достатъчни за търсене на наказателна отговорност на повече от едно лице." Пр. Маркович подаде отвод в средата на април 2016.

Апел. съд Пловдив, 2013

http://www.apelsad-pd.bg/protocoli/ON00563_12_170113.html

"...нормите на чл. 243, ал.1, т.1 и т.2 от НПК визират съвсем други хипотези, при които това би могло да стане – когато се прекратява наказателното производство, при наличието на някоя от общите предпоставки на чл.24, ал.1 от НПК или когато обвинението не е доказано. При първата, с прекратяването на наказателното производство се слага изцяло край на наказателното преследване по отношение на дадено престъпление, като може да липсва и лице, срещу което е повдигнато обвинение. При втората се прекратява наказателното производство, единствено когато повдигнатото обвинение срещу **конкретно** лице е останало недоказано.

Основният довод на представителя на прокуратурата, за да реши частично прекратяване се съдържа в констатацията на л.4 от постановлението - липсват достатъчно доказателства срещу К-. за извършено престъпление. Прокурорът, приемайки наличието на това основание в рамките на първата хипотеза, в своя акт не само не е поясnil коя точно от многобройните възможности на общите правила по чл.24, ал.1, т.1-10 на НПК е имал предвид, но и последното му волеизявление очевидно не попада сред тях. Да него говорим, че при наличието на прекратяване по чл.234, ал.1, т.1, вр. чл.24, ал.1 от НПК, се прекратява изцяло наказателното производство, а в настоящия случай то продължава макар и по друг текст на НК. **Остава прокурорът да е имал предвид втората хипотеза по чл.243, ал.1, т.2 от НПК – обвинението да не е доказано, но по делото изобщо нямаме повдигнато обвинение срещу К-. , за да е възможно прекратяване на това основание спрямо нея."**

Окръжен съд Ст. Загора, 2013

<http://www.osstz.com/reshenia/ND/2013/102013/0170eb13/274a1513.htm>

"в нормите на чл.243, ал.1, т.1 и т.2 от НПК са очертани хипотезите, в които съдебният контрол е допустим, а именно - когато се прекратява наказателното производство при наличието на някоя от предпоставките по чл.24, ал.1 от НПК или

когато обвинението не е доказано. При първата, с прекратяването на наказателното производство се слага изцяло край на наказателното преследване по отношение на дадено престъпление, като може да липсва и лице, срещу което е повдигнато обвинение. При втората се прекратява наказателното производство единствено когато повдигнатото обвинение срещу **конкретно лице** е останало недоказано. В настоящия случай не е била налице никоя от посочените хипотези за прекратяване на наказателното производство.”

Районен съд Чирпан, 2014

http://ch-court.org/2014_07/ND/00705314/20070314.htm

"От гореизложеното е видно, че прокурорът е **прекратил производството спрямо обвиняемите А. А. Й. и С. А. С. за престъпления, за които не са им били повдигнати обвинения.** Очевидно прокурорът счита, че пострадали от престъпленията, за които са били обвинени А. А. Й. и С. А. С. са три лица - И. Г., Д.С.Д. и Т. Л. С=. Да, но **такива обвинения не са били повдигнати на двамата обвиняеми, поради което и няма как прокурорът да прекрати досъдебното производство спрямо тях за такива обвинения,** както това е сторил с обжалваното постановление. В настоящото производство по чл. 243, ал. 4 НПК съдът не може да измества прокурора по въпроси, свързани с възникване на основания за започване на разследване по отношение на други деяния и съответно повдигане на обвинение за тях, разширяване, респ. стесняване на инкриминираните факти включени в обвинението (Решение № 368 от 29.05.2003 г. на ВКС по н. д. № 155/2003 г., I н. о.) Изложеното по – горе налага отмяна на прокурорското постановление, но не по изложените в жалбата на Д.С.Д. доводи за доказаност на обвиненията, които съдът не обсъжда поради допуснатите от прокурора **неясноти и противоречия, които правят невъзможен съдебния контрол** върху прокурорския извод, обективиран в обжалваното постановление."

Районен съд Тетевен, 2016

http://rs-teteven.org/wp-content/uploads/00705316_01511816.htm

“в нормите на чл.243, ал.1, т.1 и т.2 от НПК са очертани хипотезите, в които съдебният контрол е допустим, а именно - когато се прекратява наказателното производство при наличието на някоя от предпоставките по чл.24, ал.1 от НПК или когато обвинението не е доказано. При първата, с прекратяването на наказателното производство се слага изцяло край на наказателното преследване по отношение на дадено престъпление/която хипотеза не е налице в случая, тъй като с атакуваното постановление не се прекратява изцяло наказателното производство/, като може да липсва и лице, срещу което е повдигнато обвинение. При втората се прекратява наказателното производство единствено когато повдигнатото обвинение срещу **конкретно лице** е останало недоказано/ по този въпрос в.ж. Определение по ВЧНД

№ 1274 по описа за 2013 година на ОС-Стара Загора, Определение по ЧНД № 244 по описа за 2012 година на ОС Търговище и други/.”